

[Indenrigsministeren.]

Aar, ikke skal være gyldige, men den paa-gældende Lejer faar efter Lovforslagets Vedtagelse Ret til under Overholdelse af sine kontraktlige Forpligtelser at kræve Lejemaal et fortsat uforandret til Oktober Flyttedag 1936. Dog skal dette ikke gælde, saafremt Ejeren over for Lejeren godtgør, at han inden 21. Februar — den Dag, da dette Forslag blev fremsat i Folketinget — paa retsgyldig og endelig Maade har udlejet Lokalet til en ny Lejer.

Jeg tillader mig at anbefale Lovfor-slaget til det høje Tings Velvilje. Det kan vel siges, at i saadanne Tilfælde, hvor en Kommission er nedsat, og hvor det kan ventes, at Kommissionens Betænkning meget hurtigt vil komme til at foreligge med en kommende Lovgivning for Øje, har Rigsdagen altid været villig til at opretholde den bestaaende Tilstand, indtil der var Lejlighed for Rigsdagen til at tage Standpunkt til den saglige Udredning, som Kommissionen maatte fremkomme med.

Stensballe: Det foreliggende Lovfor-slag gaar, saaledes som den højtærede Indenrigsminister ogsaa gjorde Rede for, ud paa at forlænge Afviklingsfristen for Loven angaaende Lejemaal om visse Boliger og Forretningslokaler m. v. et Aar til Oktober Flyttedag 1936. Motiveringen er, at den Kommission, som er blevet nedsat af Ministeren, endnu ikke har afsluttet sit Arbejde. Denne Kommission skulde udarbejde et Lovforslag, der skulde indeholde mere almindelige Regler om Retsforholdet mellem Ejere og Lejer ved Udlejning af Beboelseslejligheder og Forretningslokaler, herunder Regler, der skaber større Sikkerhed for, at de næringsdrivendes Afhængighed af en bestemt lokal Kundekreds ikke uberettiget udnyttes af Udlejeren. Ja, men det er jo ikke givet, at netop de Personer, som vilde falde ind under en saadan Lov, hvis den kom, vilde faa nogen som helst yderligere Rettigheder derved, thi det er maaske helt andre Personer end dem, der endnu ikke er inde under Afviklingen.

Jeg ser af Folketingets Forhandlinger — det var jo ogsaa lige ved at komme frem her i Dag —, at den højtærede Minister bebrejder Oppositionspartierne, at de modsætter sig Gennemførelsen af Forslaget, som det næsten lader til, at Ministeren vil gøre til noget meget betydningsfuldt. Jeg forstaaer nu ikke rigtig denne Bebrejdelse, thi for fire Aar siden, da vi gennemførte Loven om Afviklingsfristen og fastsatte den yderste Termin til Oktober Flyttedag 1935, forelaa jo den

samme Opgave, som Kommissionen nu beskæftiger sig med. Da drøftedes her i Tinget Spørgsmaalet om en revideret Lovgivning vedrørende Retsforholdet mellem Ejere og Lejer og tillige Muligheden af at tilvejebringe en Lovgivning, som kunde skabe Sikkerhed for, at de næringsdrivendes Afhængighed af en lokal Kundekreds ikke uberettiget kunde udnyttes af Udlejeren, og dette omfatter Kommissoriet for den nu nedsatte Kommission jo ogsaa. Den højtærede Minister vidste, at vi for vort Vedkommende — og det var jo Venstre, der sammen med Regeringspartierne gennemførte Lovforslaget — ikke vilde gaa med til at forlænge disse Afviklingsfrister, men vilde forlange dem overholdt, og saa forekommer det mig, at den højtærede Minister i Løbet af de 4½ Aar — det er jo dog en lang Frist — burde have søgt gennemført Lovbestemmelser af den Art, som han mener bør gennemføres, saa at Rigsdagen kunde være kommet til at tage Stilling dertil.

Den højtærede Minister udtalte sig i 1931 med kraftige Ord om, hvad han vilde gennemføre, men det er, som Tiden har vist, ikke blevet omsat i Gerning, og det paa Trods af, at det er oplyst, at en Lovgivning af den Art, som der tænkes paa for Fremtiden, nu er gennemført i de to store Lande England og Frankrig — Ministeren maa altsaa have Kendskab til disse Lovarbejder, da han nævnte dem —, og paa Trods af, at vi har erklæret os villige til at deltage i en Forhandling om Lovregler af denne Art, ikke mindst hvor det drejer sig om de københavnske butikshandlende. Den højtærede Minister har altsaa ment, at han burde have en Kommissionsbetænkning at holde sig til, det slog han fast her i Dag, men i saa Tilfælde burde den højtærede Minister have nedsat Kommissionen for adskillige Aar siden og burde ikke benytte dette, at Kommissionen ikke er færdig, til at forsøge at forlænge en Lov, som vi mener i det hele er skadevoldende, og som vi derfor har krævet afviklet, og afviklet med Oktober Flyttedag 1935 som sidste Frist.

Som jeg sagde før, er det ikke givet, at de, der vil falde ind under den nye Lovgivning, ogsaa er dem, der falder ind under Bestemmelserne i denne Lov, hvis den bliver gennemført, og derfor er der saa meget mindre Grund til at gennemføre Loven. Jeg vil minde om, at der vil findes ca. 13 000 Butiks- og Forretningslokaler af i alt 40 000 i Storkøbenhavn, som endnu ikke er frigjort for Huslejerestriktionerne, men af disse kan kun de 8 000 eller ca. 20 pCt. af det hele Antal opsiges til Oktober